

**Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2016, č.j. 10 A 182/2012-59**

(k § 125 odst. 2 a § 126 odst. 2 větě první stavebního zákona)

dostupný na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)

Z rozsudku vyplývá:

I. Fikce dle § 125 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006, že je stavba určena k účelu, pro který je svým stavebně technickým uspořádáním vybavena, se může uplatnit pouze za situace, kdy se nedochovala žádná dokumentace o povoleném účelu stavby. Pokud se doklady o povoleném účelu stavby dochovaly, avšak existuje pochybnost o tom, zda jde o doklady nejmladší, nelze fikci povoleného účelu, k němuž je stavba vybavena, uplatnit.

II. Ustanovení § 126 odst. 2 věty první stavebního zákona z roku 2006 ve znění účinném do 31.12. 2012 je třeba vykládat tak, že změna v účelu užívání stavby je vždy přípustná jen na základě souhlasu stavebního úřadu. Naproti tomu ke změně činnosti, jež spadá do povoleného účelu stavby, je souhlasu stavebního úřadu třeba jen tehdy, pokud by mohl být ohrožen život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí.